

Sygn. akt II CSK 507/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z wniosku R. R.
przy uczestnictwie D. R.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 21 grudnia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 25 kwietnia 2017 r., sygn. akt VII Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od uczestnika na rzecz wnioskodawczynie kwotę
2700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem zwrotu kosztów
zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W świetle tej regulacji, cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może, bowiem oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Jednocześnie przypomnieć należy, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i jego rolą nie jest korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołał przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. to jest występowanie istotnego zagadnienia prawnego i oczywistą zasadność skargi kasacyjnej.

Co do zagadnienia prawnego to skarżący żadnego nie sformułował, ale wskazał na trzy wątpliwości powstałe, jego zdaniem, w sprawie, przy czym żadna z tych wątpliwości we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, wbrew treści art. 398⁴ § 2 k.p.c., nie została uzasadniona; ich uzasadnienia należy dopatrywać się w uzasadnieniu podstaw kasacyjnych. Powołany przepis nakłada na skarżącego obowiązek zamieszczenia w skardze kasacyjnej uzasadnienia wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania i chodzi tu o samodzielne, odrębne od uzasadnienia podstaw kasacyjnych, uzasadnienie tych przesłanek, o których była mowa na wstępie, właśnie z uwagi na wskazane funkcje jakie pełnią jakie pełnią i etap postępowania kasacyjnego, na jakim podlegają badaniu. Dodać należy, że uzasadnienie wskazujące na wystąpienie przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i uzasadnienie podstaw kasacyjnych mogą być zbieżne, jednakże zbieżność ta nie zwalnia skarżącego od obowiązku uzasadnienia wskazywanej

przesłanki, tym bardziej, że, jak twierdzi skarżący, w sprawie występuje istotne zagadnienia prawne.

Przy braku przedstawienia we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wyczerpującej argumentacji juredydycznej dotyczącej przesłanki zagadnienia prawnego oraz nieprzedstawienia okoliczności wskazujących wystarczająco na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ §2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. i § 2 pkt 7 i § 4 ust. 1 pkt 8 oraz § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804) ze zmianą wynikającą z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1667).

aw

jw